

בבא בתרא לח

תנא קמא	רבי יהודה
שלוש ארצות לחזקה: יהודה, ועבר הירדן, והגליל. היה ביהודה והחזיק בגליל, בגליל והחזיק ביהודה - אינה חזקה עד שיהא עמו במדינה אחת	לא אמרו שלש שנים, אלא כדי שיהא באספמא ויחזיק שנה, ילכו ויודיעוהו שנה, ויבא לשנה אחרת.
א"ר אבא בר ממל אמר רב	קסבר: מחאה שלא בפניו היא מחאה, ומשנתינו בשעת חירום שנו. <u>קושי</u> : מ"ש יהודה וגליל דנקיט? <u>תירוץ</u> : הא קא משמע לן, דסתם יהודה וגליל כשעת חירום דמו.

נוסח 1	נוסח 2
אמר רב יהודה אמר רב כי אמרית קמיה דשמואל, הקשה	אין מחזיקין בנכסי בורח מחזיקים בנכסי בורח
וכי למחות בפניו הוא צריך? ורב מאי קמ"ל? מחאה שלא בפניו לא היא מחאה, והאמר רב: מחאה שלא בפניו היא מחאה!	פשיטא, וכי למחות בפניו הוא צריך? ורב מאי קמ"ל? מחאה שלא בפניו היא מחאה, והאמר רב חדא זימנא!
תירוץ	אלא הא קמ"ל, דאפי' מיחה בפני ב' שאין יכולין לומר לו - היא מחאה
חיזוק	רב טעמא דתנא דידן קמפרש, וליה לא סבירא ליה. דאמר רב ענן, לדידי מפרשא לי מיניה דמר שמואל: מיחה בפני שני בני אדם שיכולים לומר לו - היא מחאה, מיחה בפני שני בני אדם שאין יכולין לומר לו - לא היא מחאה. ורב? חברך חבא אית ליה, וחברא דחברך חבא אית ליה.

פסיקת הלכה: אמר רבא, הלכתא: אין מחזיקין בנכסי בורח, ומחאה שלא בפניו היא מחאה. קושי: תרתי? לא קשיא: כאן בורח מחמת ממון, כאן בורח מחמת מרדין.

שאלה: היכי דמי מחאה?

לא נחשב מחאה	נחשב מחאה
פלניא גזלנא הוא	פלניא גזלנא הוא דנקיט לה לארעאי בגזלנותא, ולמחר תבענא ליה בדינא

